

‘ಏನಾದ್ರೆ ಏನೀ, ಹೇಗೂ ದೇವರದ್ದಲ್ಲ!

‘ಅಂಥ ದೇವರದ್ದನ್ನು ಕದಿಯೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಏನೀ- ಅದೂ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ!’

‘ಪಾಪ, ಮಹಾಪಾಪ!- ಅಪರಾಧ, ನಷ್ಟ, ಮಣ್ಣು ಮಸಿ ಅನ್ನೋದು ಇರ್ಲಿ.’

‘ಅಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲೇ, ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ, ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೇಳಬಾರದು, ಅಂಥ ಘೋರಪಾಪ! ಮಾಡಿದೋರು ರೌರವ ನರಕ ಕುಂಭೀಪಾಕಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಹೋಗೇ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ.’

‘ಹಾಗೂ ಎಂಥಾ ದುಷ್ಟತ್ವ, ಹೀನಕೃತ್ವ, ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿದು, ಎಷ್ಟು ಕೋಪ ತರುತ್ತೆ- ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಉರಿದುಹೋಗುತ್ತೆ.’

‘ಹೌದು, ಹೌದು, ನಿಷ್ಕಂದೇಹವಾಗಿ, ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ.’

‘ಇಂಥ ನೀಚಕೃತ್ವ ಮಾಡಿದ ನೀಚರು, ಪರಮ ಚಂಡಾಲರು, ಯಾರಂತೆ? ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೇ? ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೆ, ಎಲ್ಲಾ ದರೂ.’

‘ಒಡವೆ ಅದು ಇದು?’

‘ಮಾಲು ಸಮೇತ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾನಂತೆ.’

‘ಅಂಥ ಸತ್ಯವಂತ ದೇವರು, ನಮ್ಮಪ್ಪಾ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಕಣೋ, ನಿನ್ನ ಆಟ ಕಣಪ್ಪಾ! ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಳ್ಳನ ಕೈಯೇ ಸೇದಿಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ. ಸದ್ಯ ಸಿಕ್ಕಾರೂ ಬಿದ್ದನಲ್ಲ... ಕಲಿಗಾಲ ಅಲ್ಲೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ.’

‘ಯಾರಂತೆ ಕಳ್ಳ?’

‘ಮೂಗ.’

‘ಆ? ಮೂಗನೇ? ಅಯ್ಯೋ ಬೇವಾರಸಿ ಮುಂಡೇಮಗನೇ, ಅವನಿಗೇನು ಬಂದಿತಪ್ಪ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ರೋಗ. ಸುಮ್ಮನೆ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಿ ತಿಂದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರಲಾರದೆ? ನಾವೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊತಾ ಇದ್ದು ಅವನನ್ನ. ಅವನು ಬಂದು ಬೇಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ತುತ್ತು ತಪ್ಪದೆ ಹಾಕ್ತ ಇದ್ದು, ಅವನ ಒಡಕು ಮಡಕೆಗೆ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ನಮ್ಮ ಜಗಲಿಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರೋದಕ್ಕೂ ಜಾಗಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಆಗ ಈಗ ಒಂದು ಚೂರು ಹರಿದ ಪರಿದ ಬಟ್ಟೆಬರೇನೂ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದು ಪಾಪ ಅಂತ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ಅನ್ನಿ.’

‘ಹೌದು, ನಾವೂ ಅಷ್ಟು ತಂಗುಳು ಬೆಂಗಳು ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆ, ಅವನು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾರಿ ಚೆಳಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಹೊದೆಯೋದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋದ ಹಳೇ ಪಂಚಿನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಇನ್ನೂ ಯಾರ್ಯಾರು ಏನೇನು ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದ್ರೊ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ್ರೊ- ನಮ್ಮೂರಿನ ಜನ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯೋರು. ಅವನಿಗೇನಾಗಿತ್ತು ಅರೆ ಅಂತ - ಹೀಗೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.’

‘ಥೂ ಕಳ್ಳಬಡ್ಡಿಮಗನೇ! ಇಷ್ಟೆಯೇ, ನಾವೇನೋ ಅವನು ಗತಿಯಿಲ್ಲದೋನು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಂತ. ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ.’

‘ಆ, ಎಂಥೋನು ನೋಡಿ! ಯೋಚಿಸೋದಕ್ಕೂ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೇನು ಕೊಟ್ಟ ದೇವರು ಅಂಥ ಬುದ್ಧಿನಾ ಅಂತಿನಿ..’

‘ದೇವರು ಏನಿಕ್ಕೊಡೋದು? ಒಳಗಿದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿ, ಹೊರಗೆ ಬಂದೇಬರುತ್ತೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ? ಹೀನಸುಳಿ ಇದ್ರೆ ಬೋಳಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇ ಅಂತ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಚೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋದು ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲ? ಈವರೆಗೇ ಏನೇನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ,